

December 2021 / Kislev - Tevet 5782

BRATSTVO

Radost' narodenia

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Vianoce	strana 5
Slovo povzbudenía—konflikt mien	strana 14
Poďakovanie	strana 18
Správy z diaspóry	strana 19

AKTUÁLNE PROJEKTY POMOCI

Aktuálne projekty:

Projekt „Nádej“	variabilný symbol 777
Projekt „Liečebný pobyt“	variabilný symbol 1033
Projekt „Sanitka“	variabilný symbol 85000
Projekt „Kamila“	variabilný symbol 2019
Projekt „Jenni“	variabilný symbol 222
Projekt „Chlieb života“	variabilný symbol 18

Kontaktná adresa:

CHEVRA
Národná 10
010 01 Žilina
Slovensko

www.chevra.sk
e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

**Číslo bankového účtu
pre Slovenskú republiku**
Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500
IBAN: SK28 7500 0000 0001 0765 6253

**Číslo bankovního účtu
pro Českou republiku**
Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300
IBAN: CZ32 0300 0000 0001 8077 3659

Kalendár našich podujatí:

**Prorocká konferencia priateľov Izraela
(PKPI) 11 - 14 / 08 / 2022**

SLOVO NA ÚVOD

Drahí súrodenci,

tu je slovo zo Slova pre vás.

„A ukázal sa mu anjel Pánov stojac po pravej strane oltára na kadenie. A keď ho uvidel Zachariáš zľakol sa, a bázeň pripadla na neho. Ale anjel mu povedal: Neboj sa, Zachariáš, lebo tvoja prosba je vypočutá, a tvoja manželka, Alžbeta, ti porodí syna, a nazveš jeho meno Ján. A budeš mať radosť a plesanie, a mnohí sa budú radovať jeho narodeniu, lebo bude veľký pred Pánom a vina ani nijakého nápoja opojného nebude nikdy piť a Svätým Duchom bude naplnený ešte od života svojej matky. A mnohých zo synov izraelských obráti k Pánovi ich Bohu. A On sám pôjde pred ním v duchu a v moci Eliášovej, obráti srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti, spravodlivých aby pripravil Pánovi pripravený ľud“ (Lk 1:11-17).

Anjel Pánov povedal Zachariášovi, že sa mu narodí syn a že bude mať radosť a plesanie z jeho narodenia - *„A budeš mať radosť a plesanie, a mnohí sa budú radovať jeho narodeniu...“* Potom nasledujú dôvody tejto radosti. Keď Zachariáš bol naplnený Svätým Duchom, vtedy prorokoval o svojom synovi: *„A ty dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou pripraviť Jeho cesty, dať jeho ľudu známosť spasenia, že mu náš Boh odpustí hriechy z hĺbky svojho milosrdenstva, vďaka ktorému nás navštívi Prichádzajúci z výsosti, aby sa ukázal tým, ktorí sedia v tme a v tóni smrti, aby upravil naše nohy na cestu pokoja.“* (verše 76-79) Úžasne slova – Ján – pripravil cestu pre Mesiáša (HaMašiach, Krista); Ježiš (Ješua) je tou cestou; aj pre teba.

Ján prišiel pripraviť cestu pre Mesiáša a synov izraelských na obrátenie sa k ich Mesiášovi. Narodenie Jána sprevádzala radosť a plesanie; podobné to bolo s príchodom Mesiáša Izraela, s príchodom nášho Mesiáša: *„A hľa, razom sa postavil anjel Pánov vedľa nich (pastierov), a sláva Pánova ich osvietila a báli sa veľkou bázňou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom. A toto vám bude znamením; nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jaslích“* (Lk 2:9-12). A tak chcem sa teba spýtať – dieťaťko v jaslích je tvoj obraz Ježiša? Tam ho kladieš každý rok a po sviatkoch tieto predmety zbalíš do skrine, aby si sa k nim vrátil na ďalší rok. Keď je to tvoj obraz „mesiáša“, tak to vôbec Mesiáš nie je.

Biblia jasne hovorí: *„A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária (Miriam), zasnúbená Jozefovi, prv ako sa zišli, bola nájdená tehotná zo Svätého Ducha. Ale Jozef jej muž, súc spravodlivý a nechcel jej urobiť potupu chcel ju tajne prepustiť.“*

A keď o tom tajne premýšľal, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha; a porodí syna a nazveš jeho meno Ježiš (JEŠUA), lebo On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“ (Mt 1:18-21)

Kvôli čomu prišiel Ježiš? Istotne nie kvôli tomu, aby si Ho každý rok, znova a znova vtláčal do jaslí náboženstva. Potrebuješ vnímať Jeho narodenie, narodenie Mesiáša, ale aj Jeho predurčenie pre seba. Ježiša nezastavili jasle, nezastavil ho hrob, vstal z mŕtvych a žije. Prečo by si ho mal zastaviť práve ty? Ježiš (Ješua) prišiel, aby zachránil svoj ľud od ich hriechov, ale prišiel tiež, aby zachránil mňa aj teba. On čaká na tvoje rozhodnutie. Ježiš hovorí: „*Hľa stojím pri dverách a klopem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vjdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.*“ (Zjv 3:20) Otvoriš Jemu, alebo budeš sa snažiť Ho uspať na ďalší rok? Ježiš povedal tým, ktorí sa snažili Ho umlčať takto: „*Nuž povedal som vám, že zomriete vo svojich hriechoch, lebo ak neuveríte, že Ja Som, zomriete vo svojich hriechoch.*“ (Ján 8:24). Kvôli tomu Ježiš sa dal usmrtiť, aby si nebol usmrtený hriechom ty.

„...toho, kto príde ku mne nevyženieň von.“ – Ježiš/Ješua (Jn 6:37)

Šalom.

Stanislaw Gaweł

VIANOCE - NOVÝ POHĽAD NA STARÝ PRÍBEH

Ak ste kresťan, nepochybne aj počas týchto Vianoc uvidíte aspoň jedno vianočné predstavenie. Obvyčajne ho predvádzajú deti, ktoré si nacvičia skrátenú napodobeninu biblického rozprávania o Ježišom narodení.

Takto prerozprávany príbeh je určite veľmi milý a napíňa nás teplom, ktoré patrí k tomuto obdobiu, no tomu, čo je dobre známe, prestaneme časom venovať pozornosť. Väčšina z nás sa asi nezastaví, aby sme pouvažovali o hlbšom význame vianočného príbehu, ktorý nás môže veľa dôležitého naučiť. Keby sme žili v Izraeli pred 2000 rokmi, vedeli by sme lepšie pochopiť dôsledky udalostí, ktoré by sa okolo nás diali. Ak budeme čítať “medzi riadkami”, uvedomíme si, aký úžasný zázrak Boh vtedy vykonal.

(Skôr, než pôjdem ďalej, chcel by som spomenúť, že viacero odborníkov je toho názoru, že pravdepodobný dátum Ježišovho narodenia nie je v decembri, ale v septembri alebo októbri, počas sviatku stánkov. Bližšie vysvetlenie tohto záveru nájdete o kúsok ďalej, v časti o Zachariášovi.)

Bez ohľadu na to, kedy sa táto udalosť skutočne stala, z jej biblického popisu sa môžeme naučiť niekoľko výborných vecí.

V čase, keď mnoho ľudí slávi Vianoce, stretávame sa s jedným z najzáračnejších príbehov, aké boli kedy zaznamenané: narodenie Ježiša, Syna Božieho, Mesiáša. Neprišiel tak, ako by mnohí očakávali – ako mocný víťazný dobyvateľ, ktorý sa za zvukov trúby zjaví z neba sediac na bielom žrebcovi, ako tomu bude, keď príde znova. Prišiel ako bezbranné novorodeniatko, narodené v stajni do skromnej rodiny a zavinuté do plienok. Jeho skromné začiatky a život služobníka sú nám príkladom pravého života v hojnosti na tejto zemi, a priťiahne iba tých, ktorí úprimne hľadajú pravdu. Rôzne časti príbehu o narodení sú zachytené v Evanjeliách podľa Matúša aj podľa Lukáša. Dokopy dávajú ucelený obraz o všetkých udalostiach, ktoré sa stali pred 2000 rokmi. Teraz sa na chvíľu zastavte a prečítajte si postupne nasledujúce úryvky z Písma, aby ste naplno vychutnali celý príbeh Mesiášovho narodenia: Luk. 1:5-80, Mat. 1:18-25, Luk. 2:1-38, Mat. 2.

Keď ste si už prečítali uvedené časti Biblie, môžeme sa pozrieť bližšie na historické pozadie a povahu jednotlivých postáv a naučiť sa niekoľko duchovných právd, ktoré platia aj dnes.

ZACHARIÁŠ

Príbeh o narodení sa začína kňazom Zachariášom “z kňazskej triedy Abiovej” (Luk. 1:5). Táto zdanlivo nepodstatná, krátka informácia vsunutá do biblického textu (ako aj mnoho iných informácií v Biblii) je v skutočnosti veľmi dôležitá a na základe nej určíme mesiac Ježišovho narodenia.

Zachariáš bol otcom Jána Krstiteľa a my vieme, že Ježiš sa narodil šesť mesiacov po Jánovi (Luk. 1:24,26,39-41). Ale ako zistíme, kedy sa narodil Ján Krstiteľ?

Všetci kňazi a levíti boli rozdelení do 24 rádov. Každý rád mal slúžiť v jeruzalemskom chráme jeden týždeň v priebehu polroka a okrem toho počas pútnických sviatkov Paschy, Letníc a sviatku stánkov. Každý rád mal okolo 300 členov, rozdelených do 6 "rodín" po 50-tich, a každá z nich dohliadala na službu v chráme jeden deň v ich týždni, pričom na Šabat slúžili všetci. Zachariáš teda mohol slúžiť v chráme pri jednej z piatich príležitostí. Z textu vieme, že keď bol Zachariáš vybraný, aby zapálil kadidlo, bolo to v jeden z dvoch týždňov, kedy slúžila jeho trieda a nie počas hlavných sviatkov (Luk 1:8). Pocta vykonať zapálenie kadidla sa určovala losovaním (Luk 1:9) a Zachariáš asi celý život čakal na to, aby bol vybraný.

Ľudia verili, že ten, na koho pripadla česť vykonať zapálenie kadidla, dostane od Pána veľké požehnanie. Narodenie dieťaťa starším neplodným manželom ich vieru iste posilnilo. Mnoho odborníkov sa domnieva, že Zachariáš bol vybraný počas prvého cyklu služby Abiovej triedy v tom roku. Na chráme bol vyvesený predpísaný zoznam, na ktorom bolo poradie, podľa ktorého triedy slúžili. Vieme, že Abiova trieda slúžila v mesiaci jún.

Keď bol Zachariáš vo vnútornej svätyni, anjel Gabriel mu povedal, že jeho žena Alžbeta otehotnie a to sa aj stalo "*po tých dňoch*" (Luk 1:24). Alžbeta bola tou správou nadšená a 5 mesiacov sa skrývala. O mesiac neskôr (Luk. 1:26) anjel Gabriel navštívil Máriu v Nazarete a oznámil jej, že počne Mesiáša. Mária sa hneď ponáhľala za svojou tetou Alžbetou do mesta Júdovho (Luk. 1:39), zostala s ňou tri mesiace a odišla niekoľko dní pred Jánovým narodením (Luk. 1:56).

Ak to všetko dáme dokopy, Ján bol počatý v júni alebo v júli. Mária otehotnela o šesť mesiacov neskôr, t. j. v decembri alebo v januári a Ježiš sa narodil asi o deväť mesiacov, v septembri alebo v októbri. Ježiš mohol byť počatý v decembri, ale je viac než pravdepodobné, že sa narodil okolo alebo počas sviatku stánkov.

JOZEF A MÁRIA

Boli mladý pár, zasnúbení, tesne pred svadbou. Žili v kultúre, ktorá nebola veľmi zhovievavá a preto Máriu za to, že otehotnela pred svadbou, mohli vyobcováť zo spoločnosti. (Vo východných kultúrach je to bežné až dodnes. Islamská kultúra ide dokonca tak ďaleko, že zabijú dievča, ktoré čo i len podozrievajú z pomeru pred sobášom.)

Takže keď Boh vybral Máriu, aby priviedla na svet Mesiáša, žiadal od nich veľmi riskantnú vec. Oni sa však rozhodli poslúchať Boha a nehľadieť na to, čo si o tom pomyslia ľudia. Máriina odpoveď anjelovi Gabrielovi bola jasná: "*Som služobnica Pánova, staň sa mi podľa tvojho slova!*" (Luk. 1:38).

Pre Máriu to iste bolo ťažké rozhodnutie. Predstavte si, ako to mala vysvetliť svojmu otcovi alebo Jozefovi! "Vieš, otehotnela som z Ducha Svätého a nosím Mesiáša pre Izrael." To pre ňu nebola ľahká úloha.

Správa o jej tehotenstve Jozefa očividne znepokojila. Vedel, že nie je otcom a nemôžeme si byť celkom istý, že veril Máriinmu vysvetleniu. V Mat. 1:19 sa píše, že sa rozhodol zrušiť zasnuby, ale

kvôli nej to chcel urobiť tajne, aby ju nevystavil hanbe. No jednej noci sa mu zjavil vo sne anjel a ukázal mu pravdu o celej situácii. Keď sa Jozef zobudil, urobil, ako mu prikázal anjel (Mat. 1:24).

Vo svojich srdciach Jozef a Mária verili Bohu. Aj keď Ho mali nasledovať v takomto neuveriteľne úžasnom povolaní, bolo to zároveň neuveriteľne ťažké. Ale aj tak to urobili.

Ponaučenie: Každý z nás má v živote jedinečné povolanie, ktoré je dôležité pre šírenie Božieho kráľovstva. Ale to ešte neznamená, že Boh nám naplnenie tohto povolania uľahčí. Boh nám však pomôže ho naplniť, aj keby proti tomu stál materiálny aj duchovný svet. Dôverujte Bohu, že On vám dá cestu a myslíte na to, že s Ním spolupracujeme ako tím.

MAJITEL' UBYTOVNE

Tohto úbohého muža ľudia po celé storočia odsudzovali. Domnievali sa, že Máriu s Jozefom uložil na to najhoršie možné miesto na ubytovanie – do stajne! V skutočnosti to bolo inak. Ubytovňa, o ktorej sa píše v Luk. 2:7, nebola taká ubytovňa, aké poznáme dnes. Bola to otvorená miestnosť, v ktorej bol pravdepodobne veľký stôl, za ktorý si hostia posadali, aby sa najedli a napili a potom si políhali okolo na zem a tam spali. Bolo to verejné miesto, veľmi rušné a určite aj veľmi hlučné – niečo ako letisko alebo autobusová stanica. Naopak stajňa bola väčšinou v jaskyni a nie v stodole alebo v chlieve. Preto tam bolo teplo a sucho a čo je najdôležitejšie, mali tam súkromie. Pre Máriu v jej stave to bolo po ubytovaní v súkromnom dome druhé najlepšie miesto.

Ponaučenie: Vo svojej láskavosti sa majiteľ ubytovne zachoval k Márii veľmi citlivo a tiež veľmi citlivo zareagoval na vedenie Ducha Svätého, vďaka čomu sa podarilo pripraviť presne také prostredie, do akého sa mal narodiť Ježiš. Je dôležité, aby sme v situáciách, s ktorými sa stretáme, boli aj my citliví, aby sme mohli vedieť, že na ne zareagujeme správne.

PASTIERI

Títo neotesaní chlapi mali neľahkú prácu starať sa o svoje stáda. Vedeli síce veľa o prírode, o svojich zvieratách a o pasení, ale nepatrili medzi vzdelancov, učencov alebo hlbokomyseľných náboženských vodcov. Stráženie oviec je dosť zapáchajúca záležitosť a navyše spojená s bývaním aj spaním pod holým nebom. Preto by to asi neboli prví ľudia, ktorých by ste pozývali k sebe na večeru alebo ktorým by ste oznamovali narodenie Mesiáša. A predsa to boli práve pastieri, ktorým sa Boh vesmíru rozhodol ohlásiť Ježišove narodenie (Luk. 2:8-14).

Pán Boh si nevybral starostu Betlehema, významných obchodníkov alebo najvyšších rabinov v meste. Vybral si niekoľko obyčajných pastierov. Možno to bolo preto, že Boh poznal ich srdcia. Oni sa rozhodli, že uveria anjelskému zjaveniu a šli do mesta hľadať dieťaťko. A keď Ho našli, chválili Ho, rozpovedali celému mestu, čo sa stalo a vrátili sa k svojim stádam ďakujúc Bohu, že mohli vidieť Mesiáša.

Ponaučenie: Keď sa tak zamyslíme nad vlastným postavením vo svojom živote, mnohokrát nemôžeme uveriť, že by nás Boh mohol použiť na niečo dôležité. Príbeh pastierov však potvrdzuje, že

Boh sa pozerá na srdce a nie na zovňajšok (1 Sam. 16:7) a že si vyberá to, čo je jednoduché (neurodzené a opovrhnuté), aby zahanbil múdrych (1 Kor. 1:27-31). Boh hľadá ochotné srdce, aby vykonalo Jeho vôľu.

SIMEON A ANNA

Tridsaťtri dní po Ježišovom narodení nadišiel čas, keď mala Mária zaniešať do jeruzalemského chrámu dve hrdičky na očisťovaciú spaľovanú obeť (3M. 12:4,8). Vtedy bol Ježiš zasvätený Bohu. Duch Svätý viedol v ten deň do chrámu aj jedného staršieho zbožného muža z Jeruzalema, ktorý sa volal Simeon. On spoznal, kto bol Ježiš, zobral si Ho na ramená, chválil Boha a prorokoval, lebo Boh mu povedal, že neuzrie smrti prv, než by videl Pomazaného Kráľa.

Mária a Jozef sa ešte nespamätali, keď prišla prorokynia Anna, ktorá už mala takmer 100 rokov, a začala všetkým rozprávať, že Mesiáš konečne prišiel.

Ponaučenie: Ani Simeon, ani Anna nepatrili v meste ani v chráme medzi kľúčových predstaviteľov alebo dôležitých hodnostárov, ale pre Boží zámer a plán boli dôležití. Rozumeli Božiemu Slovu a verili sľubom, ktoré im Boh dal. Aj keď už boli starí, verne Mu dôverovali a čakali na naplnenie Jeho sľubov. Ich srdcia boli otvorené a očakávali, kedy uvidia Božieho Pomazaného, a keď sa to stalo, ihneď Ho spoznali. Nemáme však žiadnu zmienku o tom, že by tomu všetkému čo aj len jeden z učeních kňazov, ktorí v tom čase určite boli v chráme, venoval akúkoľvek pozornosť. Títo muži istotne poznali Písmo, ale boli tak zaneprázdnení "Božími vecami", že si nevšimli, čo sa dialo rovno pred nimi.

MUDRCI

Je nanajvýš zaujímavé, že títo mudrci prišli od východu. Väčšina prekladov ich nazýva astrológmi, hviezdármi, čarodejníkmi a podobne.

Ale ja neverím, že to bolo tak. Nebolo by v súlade s Božím charakterom, aby zjavil pravdu o izraelskom Mesiášovi ľuďom, ktorí sa zaoberajú niečím, čo Biblia nazýva ohavnosťou (5M. 18:10-12) a priviedol ich do izraelskej krajiny, aby sa Mu klaňali a dávali Mu dary.

Mohli to byť mudrci, učenci, ktorí poznali židovské Písma. Alebo to mohli byť bohatí Židia z Baby-lonu, ktorí tam mali veľké majetky a preto sa ich predkovia v 6. storočí pred n. l. nevrátili spolu s ostatnými Židmi do Jeruzalema a Izraela.

Títo muži chápali prorockvá a prišli pred kráľa Herodesa s otázkou: "*Kde je ten narodený kráľ židov-ský?*" Podľa darov, ktoré priniesli Ježišovi, vieme, že boli bohatí, a to v starovekej kultúre znamenalo, že aj mocní. Nevieme však, či sa ocitli pred Herodesom preto, že:

- 1) boli bohatí a vplyvní a po príchode do Jeruzalema - vyhľadávali Herodesovu spoločnosť,
- 2) ich poslali za Herodesom, keď sa vypytovali na židovského kráľa, čo vyvolalo aj jeho zvedavosť alebo
- 3) očakávali, že nájdu kráľovského potomka v kráľovskom paláci.

Nech to už bolo akokoľvek, otázka Herodesa prekvapila. A ako sa tieto správy šírili po celom Jeruzaleme, bol čím ďalej tým nepokojnejší. Zavolať si svojich kňazov a zákonníkov a pýtal sa ich, kde sa má narodiť Mesiáš. Okamžite mu odpovedali, že v Betleheme podľa proroctva v Mich. 5:2. Herodes si dal zavolať mudrcov a povedal im, aby sa vydali do Betlehema a našli dieťaťko a potom sa vrátili a oznámili mu, kde je, aby sa Mu aj on mohol ísť pokloniť! (K Herodesovi, veľkňazom a zákonníkom sa vrátime o chvíľu.)

Mudrci prišli do Betlehema, našli Ježiša, poklonili sa Mu a obetovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. (To, že priniesli tri dary ešte neznamená, že to museli byť traja mudrci – mohli byť dvaja alebo aj desiat.) Tam, v skromnom prostredí, mudrci chválili Ježiša ako Mesiáša, Kráľa, Pomazaného Izraela. Muselo to byť Božie zjavenie, pretože na pohľad nebolo zrejmé, že ide o kráľovské dieťa alebo potomka bohatej rodiny. Nenašli Ho uloženého v paláci, ovešaného klenotmi, ktoré by naznačovali, že je členom kráľovskej rodiny. To, kým Ježiš bol a zjavenie Božieho Svätého Ducha zmenili Jeho skromné okolie na miesto uctievania.

Ponaučenie: Na toto by sme všetci mali pamätať, keď sa snažíme byť pre druhých dobrým obrazom Ježiša. V konečnom dôsledku Boha nezjavuje druhým naša náboženská "fasáda", veľkolepé prostredie alebo zovňajšok. To, čo iných priťahuje k Mesiášovi a privádza ich do nebeského kráľovstva je Boh v nás, ktorý úplne zmenil naše životy.

O tom, že to platí, som sa presvedčil aj v osobnom živote. Bol som znovuzrodený ako tínedžer a chcel som, aby aj moja rodina mohla spoznať taký úžasný život. Vnútorne zmena sa u mňa prejavila navonok ako zmena morálna a snažil som sa žiť úprimným životom pre Pána. Keď som na Vianoce prišiel domov z vysokej školy, tiež som prejavoval svoju vieru najmä navonok. Myslel som si, že ak zmením svoj domov morálne, napríklad tým, že budem vytrhávať horoskopy z maminých časopisov, vyhadzovať sestrine cigarety a vylievať otcovu whisky, "uvidia svetlo" a budú chcieť byť spasení. Bola to veľmi nezrelá snaha a jediné, čo som dosiahol bolo, že sa na mňa nahnevali. Na ďalší rok, keď som už bol duchovne starší, som ich nechal tak. Radšej som im písal odkazy, ako prejav mojej lásky a toho, že si ich cením, a tým som im ukázal vnútorné dôsledky života so Spasiteľom. To bol veľmi dôležitý krok k tomu, aby celá moja rodina urobila osobný záväzok nasledovať Pána.

Inými slovami, to, čo mudrcom ukázalo, že Ježiš bol ten dlho očakávaný Mesiáš, nebolo vonkajšie prostredie, v ktorom Ježiša našli. Božia prítomnosť zmenila skromný príbytok na palác a miesto chvál. Rovnako ani moje "zákonnícke" sterilizovanie prostredia u nás doma nepritiaholo moju rodinu k Bohu. Bola to Jeho prítomnosť v mojom živote, prejavujúca sa v láske, ktorú som im dával, ktorá ich zaujala a vzbudila v nich túžbu tiež mať Pána vo svojich životoch.

DARY

Dary, ktoré priniesli mudrci, boli veľmi hodnotné a vhodné pre kráľa.

ZLATO:

Určite vieme, aké drahé a vzácne je zlato až dodnes. A v biblických časoch bolo ešte drahšie, pre-

tože ho bolo menej a jeho tavenie a prečisťovanie bolo nákladné a zložité. Používali ho ako výmenný prostriedok a pre jeho krásu a čistotu z neho vyrobili aj mnohé časti chrámu. Rozhodne to bol dar hodný kráľa.

KADIDLO:

Rovnako ako zlato, aj kadidlo a myrha patrili v biblickej dobe k luxusnému tovaru, ktorého bolo málo a do Izraela ho bolo treba dovážať. Kadidlo sa vyrába zo živice jedného púštného stromu (*Boswellia Carterii*), ktorý rastie vo vyprahnutých častiach Arábie, Somálska a Indie. Prorok Izaiáš zaznamenal jeho dovoz: *“Množstvo tiav ťa zaplaví, mladé veľblúdy z Midjanu a Éfy; všetci zo Sábý prídu, donesú zlato a kadidlo a hlásať budú chvályhodné skutky Hospodinove.”* (Iz. 60:6).

Starovekí Izraelci spájali kadidlo s čistými obeťami všemohúcemu Bohu. V niekoľkých pasážach 3.Mojžišovej je podrobný popis, ako sa kadidlo malo používať. Napríklad: *“...Kňaz vezme z toho za plnú hrst múky a oleja so všetkým kadidlom a spáli túto pripomienkovú časť na oltári ako ohňovú obeť príjemnej vône Hospodinu.”* (3M. 2:2). Biblia tiež nariaďuje obetné rituály zmierenia za hriech, ale pri týchto sa kadidlo nepoužíva: *“Nenaleje na ňu oleja a nepridá k nej ani kadidla, lebo je to obeť za hriech.”* (3M. 5:11).

Vidíme, že obetovanie kadidla sa malo spájať jedine s čistou chválou Hospodina a nikdy s nijakým priestupkom. Čo by bol príliehavejší dar, ktorý mudrci mohli priniesť Ježišovi?

MYRHA:

Myrha nebola v starovekom Izraeli až taká výnimočná, ale stále patrila medzi drahé tovary. Tiež pochádza zo stromu (*Commiphora myrrha*), ktorý má domov v Arábii, Etiópii a Somálsku.

V Biblii je zaznamenané, že myrha sa rozmelila na prášok a potom sa používala ako dôležitá zložka na prípravu posvätných masť. Olej, ktorým Mojžiš pomazal Árona a jeho synov za kňazov v Izraeli takisto obsahoval myrhu (2M. 30:23,30). Myrha sa používala aj na svetské účely ako voňavka pre bohatých: *“Všetky tvoje šaty sú samá myrha...”* (Ž. 45:9). Archeologické nálezy v Izraeli odhalili, že bohatí ľudia často nosili na krku malé meščky s myrhou, a tak sa okolo nich vždy šírila vôňa – na rovnakom princípe fungujú aj dnešné parfémy a voňavky.

Mudrci sa po klaňaní už nevrátili do Jeruzalema ani neprezradili Herodesovi, kde sa nachádza Ježiš, pretože Boh im vo sne povedal, že Herodes ich klamal. Vrátili sa do svojej krajiny inou cestou. Hospodin zatiaľ ukázal Jozefovi, aby odišiel s rodinou do Egypta, kde aj zostali až do Herodesovej smrti v tom istom roku.

VEL'KŇAZI A ZÁKONNÍCI

Je to neuveriteľné, že museli prísť mudrci od východu, aby povedali veľkňazom a zákonníkom, ktorí poznali Písmo, prečo je nad Betlehemom hviezda. A takisto aj to, že veľkňazi a zákonníci nešli hľadať Ježiša, aby sa ubezpečili, že ide o Mesiáša. Medzitým dal Herodes pozabíjať všetkých chlapčiek v Betleheme mladších ako dva roky, vo svojej paranoickej snahe odstrániť Mesiáša, židovského

kráľa, ktorý by si mohol nárokovať jeho trón.

V Herodesovej rade boli muži vzdelaní a nábožní, ktorí nielen čítali a študovali židovské Písmo, ale ho aj písali a prepisovali s absolútnou presnosťou. Museli vedieť, kde sa má narodiť Mesiáš, no správa o Jeho narodení očividne zostala nepovšimnutá.

My už vieme, že nie všetci náboženský vodcovia ignorovali pravdu. Neskôr počas Ježišovho života Nikodém a Jozef z Arimatie aj ďalší farizeji uverili, že je Mesiáš. Ani Zachariáš najprv neuveril anjelovi Gabrielovi. To, že onemel až do Jánovho narodenia ho priviedlo k rozumu a keď sa mu vrátil hlas, aj on vyznal svoju vieru v prichádzajúceho Mesiáša (Luk. 1:68-79). Znovu to nebol vysoko postavený a mocný, ale podriadený kňaz, ten najmenej pravdepodobný kandidát na stretnutie s Pánovým anjelom vo svätyni.

Ponaučenie: Veľkňazi a zákonníci vedeli *vo svojej hlave* všetko o Bohu a o Mesiášovi, ale vedeli to aj v srdci a odpovedali s vierou a s chválami? Skôr než začneme týchto ľudí prehnane kritizovať, spýtajme sa sami seba, či aj my vždy vieme, čo sa píše v Biblii. Neštudujeme ju preto, aby druhí *nepochybovali o našej zbožnosti*? A ak aj vieme, čo je v nej napísané, dokážeme vždy podľa toho žiť?

KRÁĽ HERODES

Herodes nemal právo byť na izraelskom tróne. Bol kráľom Izraela iba podľa mena a on to vedel. Bol synom Antipatera, ktorý bol vyšším úradníkom Jána Hyrkana, posledného zo židovských kráľov spomedzi Hasmoneovcov. V roku 48 pred n. l. ho Julius Caesar menoval vládcom nad Judskom. Jeho syn Herodes sa potom začal šplhať po politickom rebríčku.

Aj Antipater aj Herodes boli Edomci, potomkovia Ézavovej vetvy. Keďže neboli potomkovia Abraháma, Izáka, Jáka a Dávida, nemali právo sedieť na izraelskom tróne. No Antipater a neskôr aj Herodes sa votreli do priazne rímskych panovníkov ako boli Julius Caesar, Markus Antonius a Caesar Augustus a tak ich na tróne držal Rím.

Pre Rimanov to bolo výhodné, lebo Herodes bol schopný správca a staviteľ a bol náruživý oddaný Rímu. Bol dosť židovský na to, aby bol *ako-tak* prijateľný pre židovský národ a náboženských vodcov, ale nie natoľko kóšer, aby ho prijali *úplne*. To dávalo Rímu záruku, že sa proti nemu nevzbúri, ale zároveň to v Herodesovi vyvolalo paranoický strach. Každého, kto sa k nemu dostal príliš blízko, zabil zo strachu, že ho zvrhne. To sa týkalo aj jeho obľúbenej manželky Mariamne (29 pred n. l.) aj jeho synov Alexandra a Aristobula (7 pred n. l.). Židovský historik Jozefus napísal vo svojich *Starožitnostiach* – kapitola 17, že Herodes nechal vyvraždiť rodinu svojho priateľa, lebo niekto prorokoval, že tá žena bude matkou budúceho izraelského kráľa. Tento záznam pripomína Herodesov rozkaz zabiť všetkých chlapčeka v Betleheme (Mat. 2:16).

Herodes pochádzal z rodiny a národa, ktorého potomkovia sa nemohli stať veľkňazmi, preto bol tento úrad od kráľovskej hodnosti oddelený a udelený babylonskému Židovi menom Hananel. Tvrdil, že je potomkom domu Zádókovho, ktorí tento post tradične zastávali. Herodes zdôrazňoval, že Ha-

anelove predpoklady stať sa veľkňazom sú lepšie než akýkoľvek Hasmoneovec mohol kedy predložiť vo svoj prospech. Herodes si však zobral za ženu Hasmoneovskú princeznú Mariamne, čím chcel zvýšiť svoje politické a sociálne postavenie. Jej matka Alexandra (dcéra Jána Hyrkana II.) sa rozčúlene sťažovala Kleopatre VII. na nomináciu Hananela do veľkňazského úradu a tak musel Herodes namiesto neho menovať Alexandrinho mladšieho syna Aristobula. Aristobulus sa však príhodne podozrivo utopil na bazénovej zábave v Herodesovom zimnom paláci a preto bol znovu menovaný Hananel. Po ňom prišlo ešte viacero kráľovských uchádzačov o veľkňazstvo spomedzi niekoľkých sadukajských rodín, ktorí boli vhodnými náhradníkmi za tých, ktorých dal Herodes odstrániť.

To bol dôvod, prečo nechal Herodes deti vyhubiť a nešiel hľadať Ježiša a pokloniť sa Mu. Jeho vlastné ambície ho zaslepili, aby nevidel pravdu a nakoniec ho pripravili o rozum aj o život.

Ponaučenie: Kráľ Herodes je dobrým príkladom toho, čo sa stane s človekom, ktorý je hnaný vlastnými ambíciami a zabúda na to, že to bol Boh, kto mu vôbec dovolil byť v danej pozícii. Namiesto toho, aby sa s istotou spoliehal na Pána, v neistote a paranoji sa obraňoval a hanobil biblické chápanie Boha Izraelcov, národa, ktorému mal vládnuť. Pokiaľ ide o povolanie pre náš život, musíme dôverovať Bohu a nespoliehať sa na našu nedokonalú múdrosť a chápanie vecí bez Neho (Pr. 3:5,6).

NA KOHO Z TOHTO PRÍBEHU SA PODOBÁME MY?

Máme otvorené srdcia na to, aby sme rozpoznali a prijali Ježiša, ako to bolo u Márie a Jozefa, Zachariáša a Alžbety, pastierov, mudrcov, Simeona a Anny?

Alebo sme skôr ako Herodes, veľkňazi a zákonníci, ktorých srdcia boli tak preplnené vlastnými ambíciami a dôležitosťou, že nepochopili znamenia, a namiesto aby sa klaňali Mesiášovi, vyslali armádu, ktorá pozabýjala bábätká v Betleheme. Hoci mali autoritu, boli na čele chrámu a starali sa o Písmo, boli zaslepení voči jeho pravde. Bolo to preto, že sa viac snažili zostať na tróne svojho života, ako odovzdať tento trón Pánu Bohu.

Veľa kresťanov pochopilo správu o spasení a prijal Pána Ježiša ako Spasiteľa. Ale neurobili ďalší krok a nespravili Ho Pánom svojich životov. Odovzdal si trón svojho života Ježišovi? Prišiel si už za Ním a klaňal si sa Mu svojím srdcom, nielen hlavou? Ak nie, nenechaj tento deň prejsť bez toho, aby si Ho spoznal ešte osobnejšie. Príbeh o Jeho narodení nie je vymyslená rozprávka, ktorá nám každý rok dáva zámienku navzájom sa obdarúvať. Je to historický záznam najväčšieho daru zo všetkých – daru Božieho spasenia.

“Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby sa v Ježišom mene skláňalo každé koleno tých, čo sú aj na nebi aj na zemi aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.” (Fil. 2:9-11)

Ak si prijal Pána ako svojho Spasiteľa, ale cítiš, že Mu potrebuješ nanovo odovzdať svoj život, urob tak dnes a spoznáš radosť, ktorá príde, keď Boh preberie vedenie.

Z Biblie vieme, že tí, ktorí sa dostali do Božieho kráľovstva, boli tými, ktorí mali srdcia otvorené Bohu. Spoločenské postavenie, náboženstvo, bohatstvo s tým nemali nič do činenia. Božie kráľovstvo je pre každého, kto požiada (Ján 3:16).

Bohatí mudrci aj chudobní pastieri dostali pred Bohom rovnaké odpustenie a prijatie, lebo prijali a uctievali Ježiša. Na druhej strane tí, ktorí vedeli o Bohu veľa vo svojich hlavách, ale mali naduté srdcia, ktoré sa spoliehali na vlastnú dôležitosť v očiach sveta, nespoznali Pána.

“Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočívie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný Radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.” (Iz. 9:6).

Jozua nám dal dobrú radu, na ktorú by sme nemali zabúdať: *“...vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť,... ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinu.” (Joz. 24:15)*

(Autor: Clarence H. Wagner, jr.)

SLOVO POVZBUDENIA - KONFLIKT MIEN

Boh riekol Mojžišovi: „SOM, KTORÝ SOM“. Riekol ďalej: „Tak povedz Izraelitom: Poslal ma k vám SOM“. (Ex 3:14)

Žijeme v čase, kedy sú človeku ponúkané, priam tlačené do života rôzne MENÁ. Musíš vedieť, že vyšli rôzne MENÁ do sveta a za týmito menami sú rôzni duchovia. Preto nás Boh varuje a píše: „Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta. Podľa toho poznávajúte Ducha Božieho: každý duch, vyznávajúci JEŽIŠA ako Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha; a ktorý duch nevyznáva Ježiša, ten nie je z Boha; je to (duch) antikristov, o ktorom ste počuli, že prichádza a teraz je už vo svete“. (1Jn 4:1-3)

Ak veríš tomu, že MENÁ, ktoré dnes ponúka tento svet sú od Boha a prijal si jedno z týchto mien do svojho života, tak si oklamaný a potrebuješ činiť pokánie, pretože Boh už dal to dobré MENO JEŽIŠ. Je napísané: „Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora, od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny“ (Jak 1: 17).

A, preto, prichádza zhora, z nebies anjel Pánov k žene Márii, ktorá bola panna a vraví jej, že počne z Ducha Svätého. „Porodíš syna a dáš mu MENO JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“ (Mt 1: 21) „Každý človek totiž ktorý by vzýval MENO Pánovo, bude spasený“ (Rim 10:13) Joel 2:32 - píše vyslobodený, zachránený.

Je len jedno MENO, ktoré zachraňuje, preto je napísané, že MENO JEŽIŠ je nad každé MENO. „Tú moc dokázal na Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a posadil v nebi po svojej pravici nad každé kniežatstvo, moc, silu, panstvo a nad každé MENO, ktoré sa spomína nielen v tomto, ale aj v budúcom veku“ (Ef 1: 20-21).

Je to MENO, ktoré sa ponížilo a bolo poslušné až na smrť, a to smrť na kríži. „A, preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu MENO nad každé MENO, aby sa pri MENE JEŽIŠ zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a, aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: JEŽIŠ Kristus je Pán“ (Flp 2:9-11).

Keď učeníci Peter a Ján vstupovali do chrámu na modlitbu, tak tam bol muž, ktorý tam sedával chromý od narodenia a pýtal od nich almužnu (Sk 3:1-2)

Mnohí ľudia vo svete, a aj kresťania, sú na mieste ako tento muž. Teda sedia a čakajú na to, čo im do ich života „hodí“ tento svet. Oni berú a prijímajú, pretože ich oči sú upriamené na kôš tohoto sveta a na tých, ktorí hádžu do tohoto koša. Takto vraví Hospodin: „Prekliaty je muž, ktorý dúfa na človeka a telo robí svojou oporou, ale jeho srdce sa odvracia od Hospodina“ (Jer 17:5).

Duch Svätý mi vraví, že už dlhší čas sa nachádzaš na mieste ako tento muž a to len preto, že pozeráš do koša tohto sveta. Pýtaj sa Ducha Svätého, kde máš pozrieť, na koho máš upriamiť svoj zrak. Duch Svätý Ti povie a ukáže na to MENO a vtedy povstaneš z tohto miesta, na ktorom sa už dlhší čas nachádzaš. Ďalej je napísané, že Peter a Ján sa zahľadeli uprene na neho a povedali: „Pozri na

nás“ (Sk 3:4).

Vidíš, Peter a Ján dali výzvu tomuto mužovi, a už sa jeho pohľad odvracia od koša tohoto sveta, na učeníkov Pánových, na Petra a Jana. Ale tam to neskončilo, ale len začalo. „I podíval sa pozorne na nich, lebo dúfal, že dostane niečo od nich“ (Sk 3:5).

Čo ten muž chcel, čo bolo jeho túžbou, v čo dúfal? Zrejme túžil po striebre a zlate. Peter videl do jeho srdca a vraví mu: striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dávam. Vieš prečo mu to Peter povedal? Lebo mal niečo cennejšie ako to, v čo dúfal on. Preto píše, „že sme neboli vykúpení striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka, Krista,“ (1Pt 1: 18-19)

Potrebuješ si dať otázku. Čo je dnes твоjim striebrom a zlatom, alebo kto je твоjim striebrom a zlatom v tento čas? I povedal mu Peter: „*Striebra, zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v MENO JEŽIŠA KRISTA NAZARETSKEHO vstaň a chod*“ (SK 3:6)

Peter vedel, čo má. Mal MENO JEŽIŠ a poznal MENO JEŽIŠ a zvestoval MENO JEŽIŠ. Verím, že aj my potrebujeme dnes viac, ako nikdy predtým mať, poznať a zvestovať MENO JEŽIŠ. „*Chytil ho za pravú ruku a zodvihol ho. Chromému hneď spevnili nohy a členky, vyskočil, postavil sa a chodil; vošiel s nimi do chrámu, prechádzal sa, skákal a chválil Boha*“ (Sk 3:7-8).

Vidím, že dnes ľudia aj kresťania, možno nie sú chromí v tele, ale sú „chromí“ v duchu. Potrebuješ len jedno.“ Veriť, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky“ (Hebr 13: 8).

A dovoliť bratovi, sestre, aby ťa chytili za ruku a zodvihli z toho miesta ochromenia. Tu nám Božie slovo ukazuje cestu von z duchovného ochromenia k Božiemu uzdraveniu. Pretože tento muž, ktorého tu vidíte a poznáte, UVERIL v Jeho MENO a toto MENO mu dalo SILU; a VIERA, ktorú vzbudilo JEŽIŠOVO MENO, ho úplne UZDRAVILA pred očami vás všetkých (Sk 3: 16).

Ak je MENO JEŽIŠ v tvojom srdci, v tvojom živote, tak vedz, že MENO Hospodinovo je pevnou vežou, spravodlivý sa do nej utieka a je chránený (Prís 18:10) Je napísané, aby sme sa utiekali a nie uľahovali, ale nato potrebujeme žiť z viery. Je napísané. „*Môj spravodlivý bude žiť z viery, ak sa však zbabelo utiahol, moja duša nebude mať v ňom záľubenie. Ale my nie sme zbabelci, aby sme zahynuli: my sme veriaci, aby sme si zachránili život*“ (Heb 10:38-39).

Vedz, že ak si verný Jeho MENU tak budeš nenávidený, ale Bohom chránený. „*Ježiš hovorí, že v posledných dňoch všetkých Vás budú nenávidieť pre moje MENO, ale ani vlas sa Vám nestrať z hlavy. Vytrvalosťou zachováte si životy*“ (Lk 21:17-19)

Apoštol Ján píše list do zboru Filadelfie a vraví: „*Poznám tvoje skutky. Ajhľa, otvoril som ti dvere, ktoré nikto nemôže zatvoriť, lebo hoci máš malú moc, predsa si zachoval moje slovo a nezaprel si moje MENO*“ (Zj 3:8). Tri vlastnosti, ktoré verím, že si Boh veľmi cení. Byť verný v malom, byť verný Jeho slovu a verný jeho MENU.

„Keďže si zachoval moje slovo o trpezlivosti aj ja Ťa uchránim pred hodinou pokušenia, ktorá má prísť na celý svet skúšať obyvateľov zeme. Čoskoro prídem! Drž to, čo máš, aby ti nikto nevzal veniec! Kto zvíťazí, toho urobím stĺpom v chráme svojho Boha, takže už nikdy nevyjde a napíšem naň MENO svojho Boha, MENO mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, zostupujúceho z neba od môjho Boha i moje nové MENO“ (Zj 3:10-12).

V tomto svete je zlodej, ktorý teba aj mňa chce obrat o víťazstvo, chce tebe, aj mne ukradnúť to MENO JEŽIŠ. „I povedal im Ježiš znova: Veru, veru vám hovorím: Ja som dvere k ovciam. Tí, čo prišli predom mnou, sú samí zlodeji a lotri, ale ovce ich neposlúchali. "Ja som dvere. Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený; vojde i vyjde a nájde pastvu. "Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a hubil; a ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere! " (Jn 10:7-10)

Verím, že ten život v hojnosti závisí aj od toho nakoľko dôverujeme, MENU JEŽIŠ a prosíme Boha v MENE JEŽIŠ. „Toto som napísal vám, veriacim v MENO Syna Božieho, aby ste vedeli, že máte večný život. A toto je dôvera, ktorú máme v ňom, lebo o čokoľvek prosíme podľa Jeho vôle, počuje nás. A, keď vieme, že nás počuje, o čokoľvek prosíme, vieme aj to, že nám splnil prosby, ktorými sme Ho prosili“ (1Jn 5:13-15).

A, keď Ježiš vraví svojim učeníkom o jeho odchode a príchode, tak ich aj povzbudzuje k tomu, aby prosili v jeho MENE: "Máličko a neuvídate ma; zase máličko a uvidíte ma. Hovorili si niektorí s Jeho učeníkov: Čo je to, že nám hovorí: Máličko a neuvídate ma a zase máličko a uvidíte ma? A: Idem k Otcovi? Hovorili si teda: Čo je to, že hovorí: Máličko? Nevieme, čo hovorí. Ježiš zbadal, že sa Ho chcú spýtať a riekol im: O tom sa hádate medzi sebou, že som povedal: Máličko a neuvídate ma a zase máličko a uvidíte ma? "Veru, veru vám hovorím: Vy budete plakať a nariekať, ale svet sa bude radowať; vy budete zarmútení, ale váš zármutok sa premení na radosť. Žena, keď rodí, má zármutok, pretože prišla jej hodina. Ale, keď porodila dieťa, nespomína viac na úzkosť pre radosť, že sa človek narodil na svet. Tak aj vy: teraz máte zármutok, ale zase vás uvidím a srdce bude sa vám radowať a nik vám nevezme vašu radosť. A v ten deň nebudete sa ma na nič dopytovať. Amen, amen vám hovorím: Keď budete prosiť Otca o niečo, dá vám to v mojom MENE. Doteraz ste o nič neprosili v mojom MENE. Proste a vezmete, aby vaša radosť bola úplná“ (Jn 16:16-24).

Ezdráš vedel, ako prosiť od Boha. Je napísané: „Tam pri rieke Ahave som vyhlásil pôst, aby sme sa pokorili pred svojim Bohom a vyprosili si od Neho priaznivú cestu pre seba, pre svoje deti aj pre svoj majetok, lebo som sa hanbil žiadať od kráľa vojsko a jazdcov, aby nám pomáhali pred nepriateľmi na ceste, veď sme povedali kráľovi: Ruka nášho Boha je nad všetkými, čo Ho úprimne hľadajú, ale Jeho moc a hnev je proti všetkým, čo Ho opúšťajú. Postili sme sa a prosili sme o to svojho Boha a vyslyšal nás“ (Ezd 8:21-23).

Verím že potrebujeme prosiť Boha v kontexte Pánovho príchodu. Od trónu však zaznel hlas volajúci: „Chváľte nášho Boha všetci Jeho služobníci, ktorí sa Ho bojíte, malí i veľkí! Potom som počul akoby hlas veľkého zástupu, hukot mnohých vôd a rachot mohutných hromov: Haleluja! Ujal sa kráľovstva Pán, náš Boh vše vládny! Radujme sa, veselme sa, vzdávajme Mu slávu, že prišla svadba Baránkova a manželka Jeho sa pripravila a smela sa obliecť do skvejúceho, čistého kmentu! Tým kmentom sú spravodlivé skutky svätých“ (Zjv 19:5-8).

Ezdráš ale píše aj o Pánovom hneve. Je proti tým, čo ho opúšťajú a ktorí sa nechcú pokoriť. „*Prečo sa búria národy a ľudia vymýšľajú daromnosti? Zoskupujú sa zemskí králi a kniežatá, spolu sa radia proti Hospodinovi a proti Jeho pomazanému*“ (Ž 2:1-2). „*Prestaňte! Uznajte, že ja som Boh! Som vyvýšený medzi národmi, som vyvýšený na zemi*“ (Ž 46: 11).

Modlíme sa, aby dnes zaznelo toto slovo v národoch v ušiach kráľov a tých, ktorí sú vysoko postavení a nech činia pokánie. Lebo je napísané, že príde čas, keď Kráľ Kráľov a Pán Pánov sa chopí súdu a bude byť národy. Ján o tom píše a vraví: „*Potom som videl otvorené nebo. Ajhľa: biely kôň a Ten, čo sedí na ňom, sa volá Verný, Pravý a spravodlivo súdi a bojuje, Jeho oči - ohnivý plameň, na hlave mnoho diadémov, napísané MENO, ktoré nepozná nikto, len On sám, odetý do plášt'a, zmáčaného krvou a Jeho MENO: Slovo Božie. Nebeské vojská, odeté do bieleho, čistého jemného lanu, Ho sprevádzajú na bielych koňoch. Z úst Mu vychádza ostrý meč, aby ním bil národy. On ich bude spravovať železným prútom a sám bude tlačiť vinný list rozhorčeného hnevu vŕše vládneho Boha. Na plášti a na bedrách má napísané MENO: KRÁĽ KRÁĽOV A PÁN PÁNOV*“ (Zjv 19:11-16). Prosím Otče v MENE JEŽIŠ, aby si vzbudil robotníkov do Tvojej žatvy.

Prosím Otče v MENE JEŽIŠ za bratov, sestry, aby MENO Ježiš prebývalo vierou v ich srdciach nech sú zakorenení a založení v Tvojej láske.

Prosím Bože za nich, aby prúdila Tvoja sila skrze MENO JEŽIŠ do ich života.

Prosím Bože vzbud' vieru v MENO JEŽIŠ a uzdravenie v bratovi, sestre, na duchu, duši i na tele.

Prosím Otca nech vás Pán JEŽIŠ zbaví všetkého zlého a zachová pre svoje nebeské kráľovstvo.

Jemu sláva naveky vekov. Amen.

Miroslav Kolár

POĎAKOVANIE

Pod'akovanie všetkým modlitebníkom a ochotným darcom z Čiech a zo Slovenska za rok 2021!

Božie slovo v Prísloviach 22:9 hovorí jasne:

„Človek dobrotivého oka bude požehnaný, lebo dáva zo svojho chleba chudobnému.“

A toto je každý z nás, ktorý nezabudol na stonanie Hebrejov žijúcich v Izraeli a židovskej diaspore. Je to nádherne, keď si to dokážeme uvedomiť, že náš nebeský Otec pozná miesta ľudského stonania: *„...Hospodin, z nebies sa poďíval na zem, aby počul stonanie väzňa, aby rozviazal synov smrti“* (Žalm 102:20-21). Mnohí z týchto ľudí na Ukrajine sú priklincovaní rôznymi nemocami do svojich postelí. Deň za dňom prežívajú tieto úzkosti a vyjadrujú ich vo svojom stonaní. Boh vidí ich životnú situáciu, ich stonanie a hľadá nástroj k ich rozviazaniu. Ty a ja sme týmito nástrojmi.

Som vedený vo svojich myšlienkach k vďačnosti: *„A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach, ku ktorému ste aj povolani v jednom tele, a buďte vďační“* (Kološanom 3:15). Tam, kde je vďaka, je aj chvála pre Boha: *„Budem chváliť meno Božie piesňou a zvelebovať ho budem vďakou“* (Žalm 69:31). Len s postojom vďaky môžeme slúžiť nášmu Bohu: *„Preto, keď prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, budme vďační a vďakou sväto slúžme Bohu, s úctou a bážňou Božou, lebo náš Boh aj je ohňom, spaľujúcim.“* (Židom 12:28-29) Vďakou sväto slúžme nášmu Bohu – NÁŠMU NEBESKÉMU OTCOVII!

Táto vďaka ma povzbudzuje k vernosti a som vďačný Bohu za vernosť každého z nás. Pán nás povzbudzuje k vernosti až dokonca: *„...Buď verný až do smrti, a dám ti korunu života.“* (Zjavenie 2:10)

Božie Slovo dáva nám otázku: *„...verného muža spoľahlivého kto nájde?“* (Príslovia 20:6) Boh si našiel verné srdcia v našich národoch, v cirkvi, ktorú On buduje a za to som Jemu veľmi vďačný.

Sme Božimi vojakmi, Jeho armádou vo vykonávaní Jeho Slova a plnení Jeho vôle: *„A Hospodin vydá svoj hlas pred svojím vojskom, pretože Jeho tábor bude veľmi veľký; lebo ten, ktorý bude vykonávať Jeho Slovo, bude mocný“* (Joel 2:11). Verím, že naďalej, ako Božie vojsko budeme naplňovať vôľu Nebeského Otca, ktorý nás, skrze Ježiša Krista, do Božej armády povolal.

„A Boh pokoja, ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec z mŕtvych na základe krvi večnej zmluvy, nášho Pána Ježiša, nech vás ráči urobiť dokonalými v každom skutku dobrom, aby ste činili Jeho vôľu, pôsobiac vo vás to, čo je ľúbe pred Jeho tvárou, skrze Ježiša Krista, ktorému sláva na veky vekov. Amen“ (Hebrejom 13:20-21).

Nech Pán nás všetkých žehná, každým požehnaním, tak v Čechách, ako aj na Slovensku. Nech je Jeho milosť s nami v týchto pár zostávajúcich dňoch roku 2021 a taktiež do roku 2022.

Toto z celého srdca za tím Chevy praje Stanislav Gawel. Šalom.

SPRÁVY Z DIASPÓRY

Milí priatelia Izraela,

blížia sa sviatky „pokoja a radosti“. Avšak skôr ako tie sviatky prídu, tak je viac nepokoja a starostí ktoré človek zažíva v obchodoch, na cestách, v práci alebo aj v rodine. Vyššie nároky na štandard vlastného života nás tlačia do mamonu a závislosti na „veciach“. Keď si však porovnáme náš štandard z Ukrajinou, môžeme si uvedomiť, že sme na tom veľmi dobre. A keď sa necháme konfrontovať Božím Slovom a prijmeme tú výzvu na zmenu, sme šťastní ľudia. Haleluja!

Príbehy ľudí sú pre nás inšpirujúce, aby sme sa zastavili a pýtali sa nebeského Otca, čo s tým máme robiť. Je mnoho ľudí, ktorí sú pohnutí počas Vianoc dávať „milodary“. Ale vieme z Božieho Slova, že Boh hľadá pravých modlitebníkov (ctiteľov), ktorí sa budú modliť k Otcovi v duchu a pravde (Jn 4:23). Kde je moje/tvoje miesto? Kde sa v tom nachádzam ja, ty?

Jozef (82) a Galina (84)

Keď bola vojna, Jozef mal 2 roky. Mal 4 sestry. Keď sa blížili nemci, otca zobrali na frontu, kde aj potom zomrel. Mamu evakovali so všetkými deťmi do Ruska (Voronež). Spolu s ňou išla aj ich pestúnka, ukrajinka s poľskými koreňmi. Keď prišli potom nemci do Voronežu, tak mamu ihneď rozpozнали, že je židovka. Ale deti boli svetlejšie, a tak pestúnka povedala, že sú to jej deti. Nemci vzali mamu do gheta, kde ju zabil. A tak pestúnka zachránila všetky deti a vychovala ich sama. Keď boli deti už staršie, volali ju babuška.

Jozef žije skromne s manželkou v byte na vyššom poschodí, kde nie je výťah. Prežil viac ako 5 infarktov. Prvý bol pred 40timi rokmi. A 40 rokov berie tabletky na srdce, potom žalúdok, a teraz pankreas, kamene v žlčníku atď. „Už 20 rokov som nebol na ulici,“ povedal Jozef. „Už som si zvykol, Boh dáva život.“ Galina sa cíti horšie ako Jozef. Jozef jej často pomáha, keď jej je zle.

Mohli sme sa modliť za nich. Boli vďační. Aj my sme boli vďační, že sme im mohli slúžiť. Je to súčasťou našej misie. Kedykoľvek a kdekoľvek, nech je zjavená Božia milosť a spasenie. Nech príde spasenie do tejto rodiny a ďalších duší utrápených a zmorených v mene Ješua HaMašiaci.

Šalom, Jozef Janits (Chevra tim)

DISTRIBÚCIA ZEMIAKOV

